

[Helge Larsen.]

linje på 100 m fra søer og åer, medens flertallet altså ønsker en byggelinje på 300 m svarende til den, der gælder for bebyggelse langs skovbryn. Jeg tror, at en byggelinje på 100 m ikke i tilstrækkeligt omfang vil kunne sikre bevarelsen af de naturværdier langs med søer og åer, man ønsker bevaret, og jeg tror ligeledes, at den af flertallet ønskede byggelinje på 100 m langs vejene er nødvendig. Det er naturligvis ikke dermed hensigten at hindre bebyggelse langs vejene i alle tilfælde, men det, som har interesse naturfredningsmæssigt og vel også trafikmæssigt, er, at der skabes mulighed for at tvinge bebyggelsen bort fra de store veje, således at disse færdselsårer ikke kommer til at ligne forstadsgader uden udsigt ud over landskabet. Det ideale ville være at få den bebyggelse, som ganske naturligt søger mod de store færdselsårer, anlagt ved sideveje, der ligger diagonalt på hovedvejene, så at bebyggelsen nok har den lette adgang til de gennemgående veje, men alligevel er lagt sådan til siden, at den dels ikke generer trafikken, dels ikke hindrer det frie udsyn.

Hvad endelig angår det af mindretallet stillede ændringsforslag til § 22, må jeg anbefale at stemme imod det. Jeg tror, at bestemmelsen om, at fredningsnævnet i givet fald skal rejse fredningssag, vil medføre erstatningskrav af et omfang, som vil forekomme urimeligt, ikke mindst på baggrund af, hvad det ærede medlem hr. Thestrup nævnte, at man jo ikke ønsker at fremme jordspekulation og heller ikke ønsker, at der skal kunne gives erstatning, hvor der er tale om det, man måske kunne betegne som spekulation i erstatning. Men det er klart, at hvor man af hensyn til planlægningen af bebyggelsen og bebyggelsens udvikling gennemfører bestemmelser som tiltrådt af udvalgsflertallet i ændringsforslaget vedrørende § 22, kan der være tilfælde, hvor der må konstateres en værdinædgang, som det er rimeligt og rigtigt at give erstatning for, og det er netop det, flertalspartierne tilsigter med den foreslåede affattelse af stk. 2 i § 22.

Der har under udvalgsarbejdet fra alle sider, mener jeg, været gjort forsøg på at nå frem til enighed med hensyn til indholdet af de i lovforslaget foreslåede ændringer

under nr. 12 og nr. 15. Det er ikke lykkedes forud for denne anden behandling. Ordførerne har dog i dag givet udtryk for vilje til mellem anden og tredje behandling at søge at nå frem til enighed også på disse punkter, og jeg giver på mit partis vegne tilsagn om at deltage i et sådant forsøg. Jeg gør det ud fra den betragtning, at det er yderst værdifuldt for naturfredningen og for naturfredningslovens succes ud over landet, at de bestemmelser, der gennemføres, har så stor tilslutning i det høje ting som muligt.

Vivike: Skønt jeg er såre tilfreds med det foreliggende lovforslag, kan jeg ikke tilbageholde et hjertesuk over, at man ikke freder vandløb ned til 3 meters bredde, i særdeles da det nu konstateres, at den bredde, det drejer sig om, bundbredden, kan blive meget vanskelig for en almindelig mand at definere, og da der foregår denne stadige forurening af vore vandløb. Endelig kunne jeg, som jeg nævnte ved første behandling, have ønsket, at man i loven havde fået et forbud imod brug af speedbåde og vandflyvemaskiner på vore indsøer, noget, der er til ubodelig skade for både fiske- og fuglelivet og bryder den sindets fred, som opnås ved søerne. Men i håb om, at man ved det påtænkte kommissionsarbejde kan få disse fejl rettet, skal jeg ikke undertrykke min taknemlighed over, at lovforslaget ligger på tingets bord.

Alle vil vinde, og ingen, absolut ingen, vil tabe ved dette lovforslags gennemførelse. Til det ærede medlem hr. Thestrup vil jeg sige, at der er ingen, der kan lide tab; der kan ikke blive tale om store erstatninger. Til det ærede medlem hr. Ib Thyregod må jeg sige, at det er forkert at udtrykke sig på den måde, at der i kraft af de nye lovregler langs vore veje udstedes et almindeligt forbud mod byggeri. Der er kun tale om, at man skal have fredningsmyndighedernes tilladelse til at bygge, og det vil ikke blive alle steder, langtfra, at en sådan tilladelse ikke vil blive givet.

Jeg kan ikke se, at der er nogen, der kan have krav på store erstatningsbeløb ved denne lovs gennemførelse. Men mindretallet har altså en anden opfattelse og har derfor stillet sine ændringsforslag. Hvis disse ændringsforslag blev vedtaget, er det min op-